

24. Umarł na krzyżu dla naszego zbawienia

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- Ukazanie krzyża jako drzewa życia;
- Pogłębienie rozumienia prawdy o odkupieńczej śmierci Jezusa Chrystusa.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

Uczeń:

- Po lekcji uzasadnia ofiarę Jezusa na krzyżu;
- Na podstawie posiadanej wiedzy przekazuje opisy męki i śmierci Jezusa zamieszczone w Ewangeliach;
- Na podstawie treści zawartych w podręczniku wyjaśnia symbolikę krzyża według św. Augustyna;
- Odwołując się do świadectw i własnego doświadczenia, podejmuje refleksję nad znaczeniem znaku krzyża dla współczesnego człowieka;
- Odpowiadając na kluczowe pytanie lekcji, przedstawia znaczenie śmierci Jezusa dla wszystkich ludzi;
- Po lekcji dostrzega związek między cierpieniem Chrystusa a osobistym krzyżem.

3. POJĘCIA, POSTACI

- Krzyż;
- Odkupienie.

4. WARTOŚCI

- Szacunek dla znaku krzyża;
- Wdzięczność za odkupieńczą śmierć Chrystusa;
- Chęć adorowania krzyża i bolesnych tajemnic różańca;
- Refleksja nad znaczeniem krzyża Jezusa we własnym życiu.

5. SCHEMAT LEKCJI

- Wprowadzenie: przedstawienie opinii na temat krzyża;
- Odkupienie człowieka przez mękę i śmierć Chrystusa;
- Krzyż człowieka złączony z krzyżem Jezusa.

6. PROPOZYCJA REALIZACJI

Wprowadzenie:

Metoda – wykład. Nauczyciel mówi o różnym rozumieniu krzyża: krzyż jako narzędzie zbrodni, kres, przegrana, okrutna śmierć, ogromne cierpienie, porażka. Dla chrześcijan: znak odkupienia, początek, nadzieja, sens itd.

Rozwinięcie tematu:

Metoda – dyskusja. Nauczyciel stawia kluczowe pytanie:

- Czy Bóg potrzebował rzeczywiście ofiary ze swego Syna, aby nas zbawić?
W trzech miejscach klasy rozkłada kartki A4 z napisami: pierwsza kartka – „Śmierć Jezusa na krzyżu była okrutna i hańbiąca”; druga – „Śmierć Jezusa na krzyżu była symbolem Miłości Boga do człowieka”; trzecia – „Nie mam zdania”. Prosi uczniów, żeby przeczytali wszystkie zdania i zajęli miejsce przy tej kartce, na której jest najbliższa im opinia. Po uformowaniu się grup, uczniowie mają kilka minut na zebranie argumentów potwierdzających słuszność zdania oraz wybór przedstawiciela, który weźmie udział w dyskusji. Nauczyciel czuwa nad przebiegiem dyskusji, następnie zbiera argumenty i podsumowuje tę część lekcji, wyjaśniając jednocześnie znaczenie śmierci Jezusa na krzyżu.

Metoda – sytuacja egzystencjalna. Nauczyciel zadaje pytanie:

- Jak rozumiecie słowa Jezusa: „Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech zaprze się siebie samego, niech weźmie krzyż swój na ramiona i niech Mnie naśladowuje” (Mt 16, 24)?

Nauczyciel prosi kolejno uczniów o odczytanie kilku świadectw z podręcznika i odpowiedzenie na pytanie w kontekście wypowiedzi tych konkretnych ludzi. Następnie podsumowuje tę część lekcji, podkreślając, jak ważne jest łączenie swojego krzyża z krzyżem Jezusa.

Zakończenie:

Podręcznik – tekst z ramki „Zapamiętaj”.

Notatka:

W krzyżu dokonało się zbawienie świata. Chrystus poprzez śmierć na krzyżu zgładził nasze grzechy i dał nam szansę na życie wieczne. Krzyż jest wpisany w życie człowieka, a przyjęty w łączności z Bogiem, staje się szansą na pokój i zbawienie.

Korelacja z edukacją szkolną:

- Filozofia – argumentowanie swojego stanowiska.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Nauczyciel prosi uczniów, aby na podstawie Ewangelii wypisali w punktach wydarzenia związane z męką i śmiercią Jezusa; po zakończonej pracy prosi wyznaczonych uczniów o odczytanie punktów i dokonuje razem z klasą krótkiej interpretacji.

Nauczyciel prosi o odczytanie z podręcznika symboliki krzyża wg św. Augustyna; następnie wyznacza ucznia i prosi o omówienie tego zagadnienia.

Nauczyciel zachęca do szacunku wobec znaku krzyża: trzeba starannie go wykonywać, nie wstydzić się tego znaku.

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA NA LEKCJI

Dla mnie śmierć Jezusa na krzyżu jest świadectwem postawy nie stawiania żadnego oporu, tym samym pokazuje Jego porażkę.

Aga

LISTY, OPINIE

Byłem wtedy sześciolatkiem które przyszło po raz pierwszy służyć do ołtarza jako ministrant. Pamiętam procesję na wejście, chwile niepewności, dokąd pójść, bo przecież jestem pierwszy raz w nowej roli. Nie wiem, dlaczego spojrzałem za siebie i wtedy zobaczyłem... wielki drewniany krzyż, a na nim wiszącą postać Jezusa w naturalnych rozmiarach. To był dla mnie tak wielki szok, że całą Eucharystię myślałem o tym, co widziałem. Powstało we mnie jakieś dziwne pragnienie, aby zobaczyć Go znowu. Powrót do zakrystii nie pozostawił na mnie już takiego śladu, ale to pierwsze spontaniczne spojrzenie na Ukrzyżowanego pozostało we mnie i naznaczyło w jakiś sposób moje życie.

Ks. Adam Prozorowski, *Drogowskaz. Wieczernik*

Już od samego początku teolodzy chrześcijańscy pierwszych wieków podkreślali, że krzyż jest symbolem, w którym streszczają się najistotniejsze prawdy wiary chrześcijańskiej. Św. Ambroży wzywa chrześcijan do tego, by adorowali Chrystusa, który zawisł na drzewie, a nie samo drzewo. Krzyż

jest nazywany drzewem życia, albowiem to właśnie na nim dokonano się zbawienie świata. Św. Jan Damasceński pisał, że to „właśnie poprzez śmierć na krzyżu Pan nasz Jezus Chrystus zwyciężył śmierć, zgładził grzech, pokonał piekło, dał nam zmartwychwstanie, udzielił siły do wzniesienia się ponad doczesność i ponad samą śmierć, pozwolił powrócić do dawnej szczęśliwości, otworzył bramy raj, umieścił naturę naszą po prawicy Boga, uczynił nas Jego dziećmi i dziedzicami”.

Romano Guardini jeden z wybitnych współczesnych teologów tak zachęca do szacunku wobec znaku krzyża: „Czyniąc znak krzyża, czyn go starannie. Nie taki zniekształcony, pośpieszny, który nie wiadomo, co oznacza. Czyń powoli duży, staranny znak krzyża: od czoła do piersi, od jednego ramienia do drugiego, czując, jak on cię całego ogarnia. Staraj się skupić wszystkie swoje myśli i zawrzyj całą siłę swojego uczucia w tym geście kreślenia krzyża”.